

[לתמצית פסק הדין](#)

בית הדין המשמעתי המחוזי מחוז תל אביב והמרכז

בדמ 199/10

בד"ם פ/ 199/10

בפני: **איליה וייסברג**, עו"ד, אב"ד
ניסן מרווין כהן, עו"ד, חב"ד
גלעד שטסמן, עו"ד, חב"ד

המבקשת: **וועד האתיקה המחוזית של מחוז ת"א והמרכז של לשכת עורכי הדין**
ע"י ב"כ עו"ד **עמוס וייצמן**

נגד

המשיבה: **איריס B עו"ד** ע"י ב"כ
עו"ד **גדעון וייסמן**

צד להליך: **היועץ המשפטי לממשלה**
ע"י עו"ד **דן אלדד**

החלטה

עו"ד איליה וייסברג, אב"ד:

עניינה של החלטה זאת בשתי בקשות המבקשת, האחת להטלת עונש משמעתי לפי סעיף 75 [לחוק לשכת עורכי הדין](#), התשכ"א – 1961 (להלן – "חוק הלשכה") והשנייה – להשעיה זמנית לפי סעיף 78 (ב) לחוק הלשכה של המשיבה מחברות בלשכה.

1. בדיון הראשון (4.1.2010) החלטנו לדון בשתי הבקשות יחדיו.

2. בשלבים הראשוניים של הדיון התעוררו בתיק זה שאלות משפטיות נכבדות לגבי הפעלת סעיף 75 ביחד עם סעיף 77 לחוק הלשכה.

3. לפיכך ועל יסוד הסכמת הצדדים המציא בית הדין (ביום 23.1.2011) את החלטתו המפורטת ליועץ המשפטי לממשלה, על מנת שישקול את הצטרפותו להליך כצד.

בתגובתו מיום 24.3.2011 הודיע היועץ המשפטי לממשלה על הצטרפותו להליך והביע את עמדתו בכתב.

רקע כללי:

4. ביום 10.12.2006 הוגש כנגד המשיבה כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בתל אביב בתיק [פל 001402/06](#), לפיו ייחסה המדינה למשיבה חמש עבירות, כמפורט להלן, שחלקן לפי [פקודת התעבורה](#) וחלקן עפ"י תקנות התעבורה.

5. המשיבה ייצגה את עצמה בהליך התעבורתי הנ"ל ובחלוף כשנתיים וחצי, ביום 2.9.09, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המשיבה כמפורט להלן.

6. בהכרעת הדין נקבע כי ב – 25.6.06, סמוך לשעה 04:00 המשיבה נהגה באופן איטי בכביש 4, כשהיא שבה וסוטה מדי פעם עם רכבה לשול הימני של הדרך, וכך לאורך כברת דרך של כחצי קילומטר. כשעוכבה ע"י השוטר סירבה תחילה למסור לו את רישיונה ומפיה נדף ריח של אלכוהול. לשאלת השוטר השיבה "מה זה בקבוק אחד". כמו כן במהלך השיחה עם השוטר שתתה המשיבה לנגד עיניו בירה מפחית של חצי ליטר, תוך שהיא אומרת לו שהיא עורכת דין ויודעת שמותר לה לשתות פחות מ – 50 מיליגרם. "פתחתי את הבירה ושתיתי מול השוטר, אין לי מושג למה. לא היה לי מה לעשות" – כך מתוך עדותה בבית המשפט לתעבורה. המשיבה סירבה להיבדק ע"י מכשיר נשיפה.

כמו כן נקבע ע"י בית המשפט לתעבורה שכאשר לא נענה השוטר לבקשתה להשיב לידיה את רישיונותיה, בחרה לפתוח בנסיעה ולהימנע מלהישמע להוראות השוטר לעצור וזאת כשהדלת הימנית של מכוניתה פתוחה. שתי ניידות פתחו במרדף אחרי המשיבה וכרזו לה לעצור, אך המשיבה לא צייתה להוראותיהם במשך של כרבע שעה ולבסוף חצתה ברמזור אדום את צומת מורשה ונמלטה מהשוטרים שבחרו לא לסכן את שלום הציבור והפסיקו את המרדף.

7. המשיבה זוכתה ע"י בית המשפט לתעבורה מעבירה אחת, מחמת הספק, מסירוב להיבדק בבדיקת נשיפה לגילוי אלכוהול (בניגוד לתקנה 169 ו' (א) לתקנות התעבורה), אך הורשעה בשאר העבירות כדלקמן:

א'. נהיגה בשכרות, עבירה על סעיף 62 (3) [לפקודת התעבורה](#) [נוסח חדש], התשכ"א – 1961,

ב'. נהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62 (2) לפקודה הנ"ל,

ג'. אי ציות לשוטר, עבירה על תקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה,
ד'. אי ציות לאור אדום ברמזור, עבירה על תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

8. בעקבות הרשעתה נגזרו על המשיבה באותו יום העונשים הבאים:
א'. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא תעבור בתקופת התנאי עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בזמן פסילה.
ב'. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים וחצי בפועל, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית,
ג'. פסילת המשיבה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים
ד'. תשלום קנס בסך 2,500 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתם.

9. פסק דינו של בית המשפט לתעבורה הפך להיות לחלוט היות ולא הוגש עליו ערעור.

10. משהורשעה המשיבה בעבירות המפורטות לעיל, הרי שעפ"י הוראות סעיף 77 לחוק הלשכה והצו שהותקן בעקבותיו (להלן – "צו ההחרגה"), היה פסק הדין המרשיע הנ"ל צריך להיות מועבר ללשכת עורכי דין וזאת באמצעות היועץ המשפטי לממשלה.

11. וזו היא לשון סעיף 77 והצו הנ"ל:

77. הודעה על הרשעה בפלילים

בית-משפט ובית-דין צבאי שהרשיע עורך-דין בשל עבירה פלילית ימציא ללשכה, באמצעות היועץ המשפטי לממשלה, העתק מפסק-הדין; שר המשפטים רשאי לקבוע, בצו, סוגי עבירות שלגביהן לא יחול סעיף זה.

צו לשכת עורכי הדין (עבירות לגביהן לא יחול סעיף 77 לחוק), תשכ"ח-1967
בתוקף סמכותי לפי סעיף 77 לחוק [לשכת עורכי הדין](#), תשכ"א-1961, אני מצווה
לאמור:

1. סעיף 77 לחוק לא יחול על עבירות אלה:

(1) חטא;

(2) עבירות קנס;

(3) עבירות על תקנות (הדגשה שלי - איליה) התעבורה, תשכ"א-1961, למעט

תקנות 3(ב), 3(ג), 8, 11, 16, 18, 35, 158, 160, 173(ג), 174(ג), 208, 271(ב);

(4) עבירות על חוקי עזר של רשויות מקומיות, למעט עבירות בשל פעולות הטענות רישיון, רשות או היתר.

2. לצד זה ייקרא "צו לשכת עורכי הדין" (עבירות לגביהן לא יחול סעיף 77

לחוק), תשכ"ח-1967.

¹ פורסם קת תשכ"ח מס' 2141 מיום 30.11.67 עמ' 325.

12. לכאורה, אין הצו הנ"ל "מכסה" באופן מלא את עניינה של המשיבה שכן שתי העבירות הראשונות בהן הורשעה המשיבה הינן עפ"י הפקודה ולא עפ"י תקנות התעבורה. משכך, על פני הדברים, היועץ המשפטי לממשלה היה אמור להעביר את פסק דינו של בית המשפט לתעבורה למוסדות הלשכה.

13. ברם, במקרה דנן אין מחלוקת - ועובדה זאת מוסכמת על כל הצדדים - כי בית המשפט המרשיע ו/או היועץ המשפטי לממשלה לא העבירו את פסק הדין המרשיע למוסדות הלשכה ואף לא התקבלה כל החלטה ספציפית שלא להעביר. מקור הידיעה של המבקשת על קיומו של פסק הדין הינו פניה אנונימית של מאן דהוא, אשר המציא ללשכה בצירוף למכתבו גם כתבה מעיתון מקומי "ידיעות השרון" המפנה אל פסק הדין (ראה - נ/7).

טענות המבקשת,

14. ב"כ המבקשת, עו"ד עמוס וייצמן המלומד טען כי ועדת האתיקה המחוזית הינה קובל העצמאי ורשאית לפחות בהליך משמעותי עפ"י סעיף 75 (הטלת העונש המשמעותי) בעקבות ידיעה שהגיעה אליה לאו דווקא דרך הערוצים המקובלים, כהגדרתם בסעיף 77 לחוק הלשכה, אלא בכל צורה, בין דרך העיתון, בין דרך מכתב אנונימי או כתוצאה של תלונה.

15. עוד הוסיף וטען כי בכל ארבע העבירות שבהן הורשעה המשיבה ע"י בית המשפט לתעבורה יש חומרה רבה וקלון רב.

16. מפאת חומרת העבירות והענישה התעבורתית עתר להשעות את המשיבה זמנית לפי סעיף 78 (ב) לחוק הלשכה ולהטיל עליה עונש משמעותי של עונש השעיה ממושכת בהתאם לסעיף 75 לחוק.

טענות המשיבה:

17. ב"כ המשיבה, עו"ד גדעון וייסמן המלומד טען כי במסגרת הדיון בתיק זה יש להתייחס רק לשתיים מבין ארבעת העבירות בהן הורשעה המשיבה, - אי ציות להוראות שוטר ונהיגה בשכרות - ולעומת זאת, לשתי העבירות הנוספות, בהן הורשעה הנאשמת ע"י בית המשפט לתעבורה - נהיגה בקלות ראש ואי ציות לתמרור אדום- אין להתייחס. ב"כ המשיבה ביקש להסתמך בטענתו זו על מכתב וועדת האתיקה המחוזית למשיבה מיום 22.2.2010, שנשלח אליה בטרם הגשת הליך בבית הדין המשמעותי (ראה - נ/9), בו ניתן ביטוי רק לאותן שתי עבירות - אי ציות להוראות שוטר ונהיגה בשכרות.

18. בשתי העבירות הראשונות הנ"ל אין משום קלון וזאת בצורה קטגורית היות והינן עבירות קפידה וללא כוונה פלילית ו/או לחילופין, אין עימן קלון, בנסיבות העניין.

19. דין הבקשות להידחות מפאת קיומה של אכיפה בררנית כנגד המשיבה, במובן שהמבקשת פעלה באופן שרירותי כנגד המשיבה (כלומר, די להוכיח שרירותיות כאלמנט של אכיפה בררנית, כדי להחיל על המשיבה הגנה מן הצדק),

20. בית הדין מתבקש לבטל את הבקשות ולהעניק למשיבה הגנה מין הצדק במובן הרחב (לאו דווקא בגלל קיומה של אכיפה בררנית).

21. המקרה הזה הינו הראשון במינו מהקמת הלשכה ועל וועדת האתיקה היה לעשות דיון פומבי בנושא ולהוציא אזהרה ברורה לציבור עורכי דין כי תוצאות של הרשעה בתעבורה עלולה להשליך לדין משמעותי. ואילו בהעדר אזהרה אין ענישה.

עמדת היועץ המשפטי לממשלה:

22. היועץ המשפטי לממשלה החליט להצטרף להליך זה והביע עמדתו בכתב בתאריך 24.3.2011 כדלקמן, סעיף 5 לתגובה:

המעשים שביצעה המשיבה מבטאים זלזול מצידה בחוק, במופקדים על אכיפתו ובחיי אזרחים תמימים, שנסעו באותה עת בדרכים. נהיגתה בגילופין, הימלטותה מן השוטר שהביאה למרדף של שתי ניידות משטרה אחריה – ושרק במזל לא הביאה לאסון, הינם מעשים שאין להקל ראש בחומרתם. צירוף העובדה כי עורכת דין בישראל היא מבצעת המעשים, הופכת את המעשים לחמורים שבעתיים ומחייבת קביעה חד משמעית כי יש בעבירה משום קלון.

23. ובאשר לאי העברת פסק דין מרשיע ללשכה, סעיף 7 ו- 8:

אין בידינו לקבוע בשלב זה מדוע לא הועבר ללשכת עורכי הדין פסק הדין המרשיע כאמור, אם בשל תקלה או בשל יישום הנחיות שיצאו בעניין.

...

כאמור, הוראות סעיף 77 לחוק הלשכה אכן לא בוצעו ועותק פסק הדין המרשיע בעניינה של המשיבה לא הועבר ללשכת עורכי הדין בדרך הקבועה בחוק, אלא על ידי גורמים אחרים. התנהלות זו, כאמור, צריכה להיבדק, אך אין בה כדי להצביע על הבעת עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, לפיה אין במעשי המשיבה קלון.

24. היועץ המשפטי לממשלה לא התייצב לדיונים הבאים הוא לא השלים ו/או לא הוסיף את עמדתו שבכתב, לא ביקש לחקור או להביא ראיותיו. על כן יש לראות את העמדה הנ"ל כגרסתו ועמדתו הסופית.

הדיון, מה הן עבירות המשמעת בענייננו:

25. בחנתי באריכות את טענות הצדדים ועיינתי בחומר ראיות ובכל האסמכתאות המשפטיות שהוגשו לנו בהיקף רב מאוד על ידי באי כוחם של הצדדים.

26. תחילה אתייחס לטענת המשיבה לצמצם את כמות עבירות המשמעת באופן שרק שתי עבירות "תעבורתיות" תהוונה עבירות משמעת בתיק זה, כהגדרתן בכללים הנ"ל.

27. במה דברים אמורים: כאמור לעיל, המשיבה הורשעה ע"י בית המשפט לתעבורה בארבע עבירות עפ"י פקודה ותקנות התעבורה):

- נהיגה בשכרות - העבירה עפ"י הפקודה,

- נהיגה בקלות ראש - העבירה עפ"י הפקודה,

- אי ציות להוראות שוטר - העבירה עפ"י התקנות,

- אי ציות לאור אדום ברמזור - העבירה עפ"י התקנות.

28. לאחר הליך המקדמי של הביורור שהלשכה מקיימת עפ"י הוראות הדין המוטלות עליה (כלל 1 לכללים הנ"ל) הודיעה הלשכה למשיבה ביום 22.2.2010 (ראיות - נ/9) שלאחר קבלת עמדתה של המשיבה בעניין שוקלת ועדת האתיקה המחוזית פניה לבית הדין המשמעתי בבקשה לפי סעיף 75 לחוק הלשכה בגין ביצוע, לכאורה, על ידי המשיבה עבירות משמעת שהינה:

- אי ציות להוראות שוטר,

- נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

במילים אחרות, הוועדה עצמה ראתה קיומו של הקלון רק בשתי העבירות "תעבורתיות" הנ"ל, כך לפחות נכון לכתיבת נ / 9, אולם, בעת הגשת הבקשה לבית הדין המשמעתי בתיק זה סברה, כך הבינתי, כי הקלון טמון בכל ארבעת העבירות.

29. לא קיבלנו הסבר מפי ב"כ המבקשת עו"ד עמוס וייצמן מדוע ועל ידי מי ועל סמך מה הוחלט לשנות את רשימת עבירות המשמעת משתיים לארבע.

30. במקום זאת ב"כ המבקשת מפנה אותנו לקיומה של חזקת התקינות פעילותה של וועדת האתיקה (הידועה כ - "חזקת תקינות המנהל"). עניין זה יש לבחון מכמה זוויות: מהותית (כלומר, האם כלל הייתה רשאית הוועדה לשנות את עמדתה בעניין רשימת העבירות אחרי שהודיעה למשיבה על עמדתה), מבחינת הנטל, (כלומר על מי מוטל הנטל לסתור את החזקה).

31. סקירה מעמיקה וענפה של הנושא הזה ניתן לראות, למשל, בפסק הדין של בית הדין המשמעתי הארצי בבד"א 7/2011 בעניינו של עו"ד חזי כהן, סקירה, אשר מושתתת, בין היתר, על פסיקת בית המשפט העליון.
פורסם בפדי"אור אתיקה באינטרנט.

בתמצית אציין עובדות בתיק [בד"א 7/11](#): וועדת האתיקה המחוזית החליטה לגנוז תלונה נגד עו"ד והודיעה לו על כך בכתב, אך לאחר מכן, שינתה את החלטה והגישה כנגדו קובלנה משמעטית בגין אותן העובדות. בית הדין המשמעתי המחוזי העניק לנאשם הגנה מן הצדק וביטל את הקובלנה. הוועדה ערערה על החלטת בית הדין המחוזי. הערעור נדחה פה אחד, וכך פסק בית הדין המשמעתי ארצי:

אנו סבורים שכאשר מדובר בהליך משמעתי מעין פלילי על ועדת האתיקה לשקול בכובד ראש את החלטותיה ולהיות ערה למשמעותן. אכן יכולה ועדת האתיקה לחזור בה מהחלטה שהחליטה, רשאית ועדת האתיקה לשוב ולשקול מחדש את החלטתה גם אם לא נתגלו עובדות חדשות או לא הובאו בפניה נסיבות חדשות, וזאת בין מיוזמתה, בין מיוזמת מי מחבריה ובין בשל פניה של המתלונן או הנילון. ואולם בעשותה כן על ועדת האתיקה לנמק החלטתה, ולו בפרוטוקול הדיון שערכה ואשר יצביע על השיקולים שהביאו לשינוי החלטה ועמדו בבסיסה של החלטה החדשה. כך יתאפשר לוועדת האתיקה להראות, באם תידרש לכך, כי פעלה בתום לב ולא בשרירות, שקלה (בזמן אמת) את השיקולים הענייניים והחליטה לשנות בצדק ועל פי הדין החלטה קודמת שלה.

אין לשכוח כי מול האינטרס הציבורי שצוין לעיל (להגן על הציבור מפני התנהגות הסוטה מהנורמות הנדרשות במקצוע עריכת הדין ולשמור על מעמדו של מקצוע עריכת הדין) עומדת זכות יסוד של הנילון – הן זכותו לשמו הטוב שהוכרה כזכות יסוד בחוק כבוד האדם וחירותו – התשנ"ב 1992 והן זכותו לעסוק במקצועו, זכות שהוכרה על ידי המחוקק ב[חוק יסוד: חופש העיסוק](#).

32. כאמור לעיל, בעניינו, לא הובאו בפנינו מאת המבקשת כל הסבר מדוע הוחלט "להרחיב" את הבקשה להטלת עונש משמעתי לעומת נ / 9, מה היו הנימוקים לכך בזמן אמת, האם הגיעו ו/או התגלו בפני הוועדה עובדות חדשות ו/או השתנתה המדיניות בנוגע לעניין הקלון בסוגי העבירות ו/או מדיניות הענישה ו/או כיוצ"ב.

33. יתירה מכך, לאורך הדיון ובכל הטיעון של ב"כ המבקשת נראה, כי אף המבקשת ראתה והתייחסה לעבירות המשמעתי של המשיבה רק בהיקף של שתי עבירות (אי ציות להוראות שוטר ונהיגה בשכרות) ובכך זנחה, למעשה, את שתי עבירות "התעבורתיות" הנוספות.
ראה, לדוגמא, בקשתו של ב"כ המבקשת לעניין העונש בעמוד 48 לפרוטוקול מיום 24.3.2011

34. גם היועץ המשפטי לממשלה בסעיף 5 לתגובתו ואחרי שבחן את כל ההשתלשלות העניינים בתיק (הרי כל התיק המשמעתי הנדון הועבר לעיונו של היועץ המשפטי לממשלה) התייחס רק לשתי עבירות "תעבורתיות" שעברה אותן המשיבה, דהיינו נהיגה בשכרות ואי ציות להוראות השוטר.

35. נראה, כי בפועל, התגלה בין כל הצדדים המעורבים מעין קונצנזוס שבשתיקה לגבי כמות וזהות העבירות התעבורתיות הרלבנטיות להליך המשמעתי דנן.

36. אני סבור כי עמדתו של ב"כ המשיבה צודקת בעניין כמות וזהות העבירות המשמעטיות, ואיל המבקשת זנחה את טענותיה בעניין שתו עבירות נוספות, לפיכך אני מקבל טענתו של ב"כ המשיבה וקובע כי במסגרת הבקשה דנן נדון אך בשתיים מבין העבירות בהן הורשעה הנאשמת בבית המשפט לתעבורה - אי ציות להוראות שוטר ו - נהיגה בשכרות.

קיומו של הקלון:

37. אקדים ואומר, דעתי היא כי בשתי העבירות הנדונות של אי ציות להוראות שוטר ונהיגה בשכרות, בנסיבות הספציפיות של תיק משמעתי זה, ועל אחת כמה וכמה כשנעשו "עבירה אגב עבירה" - יש קלון.

אמליץ ואציע לחבריי למותב להסכים ולהצטרף לדעתי זאת.

38. קביעת הקלון הנה סוגיה מרכזית בבקשות אשר מוגשות לפי סעיף 75 לחוק הלשכה ועניינה נדון בתיקים שונים גם על ידי בתי הדין המשמעתיים וגם ע"י בית המשפט העליון.

מן המפורסמות היא כי אין בית הדין המשמעתי נכנס לשאלת האחריות של עו"ד לעבירה בה הורשע, אלא רואה בהרשעתו הפלילית כשלעצמה בסיס לענישה המשמעטית (בכפוף למילוי שאר התנאים המפורטים בסעיף 75 הנ"ל לחוק הלשכה). היה ויקבע בית הדין המשמעתי הדן בעניינו של עורך הדין, כי אין בעבירה, בה הוא הורשע ע"י בית משפט פלילי ו/או צבאי משום קלון, הרי שבמקרה כזה, כלומר בהעדר קלון, מסתיים דיון בבקשת הקובל ואין בסמכותו של בית דין משמעתי להטיל עונש משמעתי על המשיב/ה.

39. במסגרת הדיונים בהליך דנן התברר כי עניינה של המשיבה מהווה ככל הנראה, תקדים בדיון המשמעתי של לשכת עורכי דין, אשר בא לידי ביטוי בהעמדת עורך דין לדיון משמעתי בעקבות הרשעתו בדיון תעבורתי.

40. אין מחלוקת כי דין תעבורתי נכלל בגדרי הדין הפלילי לעניין סעיף 75 לחוק הלשכה. אין גם מחלוקת בין הצדדים כי שתי עבירות המרכיבות עבירת משמעת בתיק זה הינן עבירות קפידה (ו/או עבירות מוחלטות), דהיינו לא מצריכות הוכחת יסוד נפשי.

ראה [תת \(חיפה\) 15110/04](#) מ.י. נגד דניאל לוי אהרון, סעיף 15, פורסם בנבו,
ראה [תת \(ירושלים\) 16334/05](#) מ.י. נגד אבר דניאל, פורסם בנבו.

41. עו"ד עמוס וייצמן המלומד פרס בפנינו התפתחות הפסיקה בעניין הקלון בעבירות קפידה. כך מפנה הוא אותנו לפסק הדין המרכזי בנושא [על"ע 2579/90](#), פלוני נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב (להלן – "פרשת מטבע חוץ"), בו נהפכה הלכה קודמת בעניין שנקבעה עוד ב – 1967 בפסק דין שניתן [בבג"צ 436/66](#) בעניינו של ראש המועצה המקומית פרדסיה.

[בבג"צ 436/66](#) הנ"ל נקבע שלושה סוגים של עבירות בהקשר לקלון:

א. קיימות עבירות שמטבע ברייתן יש עמן קלון, אך יכול שהנסיבות המיוחדות בהן נעברה העבירה ישללו את פגם הקלון.
ב. עבירות שמטבע ברייתן אין עמן קלון, ושום נסיבות שבעולם לא יהפכו עבירות אלה לעבירות שיש בהן קלון, כגון העבירות שבגינן נושאים באחריות מוחלטת, אף ללא כוונה פלילית. (הדגשה שלי - איליה),
ג. עבירות גבוליות שאין עמן קלון, אך יש שבנסיבות מיוחדות יהיה בהן משום קלון.

הלכה זאת, כאמור נהפכה בפרשת מטבע חוץ, בחלוף יותר מ – 20 שנים וקובעת מפיו כבוד השופט אהרון ברק, (כתוארו דאז) כדלקמן:

המושג "קלון" הוא מושג עמוס, ויכול שהוא יישא בחובו משמעויות שונות בהקשרים שונים. לפיכך אין טעם ואין אפשרות להגדירו באופן חד.

...

על מהותו של "הקלון" יש ללמוד על-פי תכליתה של החקיקה, אשר במסגרתה מופיעה ההוראה בדבר עבירה שיש עמה קלון. כאשר הוא מופיע בהקשר של "עבירה שיש עמה קלון", או, כמו בנסיבות דנן, כאשר "בנסיבות העניין היה בעבירה משום קלון", הוא מתאר את הרכיב הבלתי מוסרי הטמון בביצוע העבירה או בנסיבות ביצועה.

ועוד,

על כן, עבירה על חוקי המדינה המעידה על זלזול וחוסר כבוד של עורך הדין כלפי החוק, ניתן לראותה כעבירה שיש עמה קלון; עבירה המעידה על אופי פגום, או העדר שליטה ביצרו, או תפיסה אתית מעוותת של תפקוד עורך הדין והחוק בחברה - ניתן לראותה כעבירה שיש עמה קלון. עמד על כך פרופ' וולפרם (Wolfram) בציינו:

Many of the offences swept within the "definition of moral turpitude undoubtedly Have deficits in their power of self strongly suggest that the lawyers involved

Serious doubts about their fitness to control and social attitudes as to raise practice law(. 94P).

והחשוב ביותר לענייננו:

במסגרת זו עשויות להשתלב גם עבירות שבוצעו שלא במסגרת מילוי תפקידיו המקצועיים של עורך הדין ([על"ע 4/88הנ"ל](#), בעמ' 481), ואף עבירות שאינן מהחמורות ביותר בספר החוקים. לעתים, אף רשימה ארוכה של עבירות מוחלטות - שאינן דורשות כל יסוד נפשי - עשויה להצביע, בנסיבותיה המיוחדות, על קלון בהתנהגותו של עורך הדין. (הבלטה וקו תחתון שלי - איליה)

42. ב"כ המשיבה עו"ד גדעון וייסמן המלומד ניסה לשכנע אותנו בסיכומיו בעל פה שלהבנתו, חזר בית משפט העליון לפרשנות הקודמת של סוגיות עבירות קפידה לעניין קלון בפסק דין שניתן [בעל"ע 11744/04](#), עו"ד מאיר זיו נ' הועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין, פורסם בנבו (להלן: "פרשת מאיר זיו"). עיון מעמיק בפסק דין בפרשת מאיר זיו הנ"ל מביא למסקנה כי אין בטענתו של ב"כ המשיבה ממש.

43. אכן, בפרשת מאיר זיו במהלך סקירת המסגרת הנורמטיבית מוזכרת אמנם אותה אבחנה בין שלוש סוגי עבירות לצורך ההכרעה בסוגיית הקלון. יחד עם זאת, כאמור, בפרשת מטבע חוץ שונתה הלכה זו וגם בפרשת מאיר זיו עצמה מציינת כב' השופטת ארבל כי:

"כן נקבע כי ישנן עבירות מוחלטות, שאינן דורשות כל יסוד נפשי ואשר בנסיבות יצביעו על קלון שדבק בהתנהגותו של עורך הדין...",

אשר על כן, אין ממש בטענה של ב"כ המשיבה, עו"ד גדעון וייסמן שבכל עבירות קפידה (ו/או עבירות מוחלטות) אין עמן קלון באופן קטגורית – וטענה זאת נדחית.

44. את עניין הקלון יש להסיק מהנסיבות האופפות את העבירה, כעולה מפסק הדין בפרשת מטבע חוץ הנ"ל ואין נפקא מינה האם עבירה היא עבירה פלילית, צבאית "קלסית" או תעבורתית (זאת, מבלי לפגוע בהוראות סעיף 77 הנ"ל לחוק הלשכה והצו שהותקן על פיו לעניין המצאת פסקי דין למוסדות הלשכה).

45. נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשעה המשיבה הינן קשות ביותר והתמונה המצטיירת היא כי הן נעברו בנסיבות של ציניות, בזלזול מובהק, תוך התרסה וללא כל בושה. הדבר גרוע פי שבעתיים, כאשר מדובר לא בעורך דין "רגיל", אלא במשיבה, אשר הייתה, חברה בועדת האתיקה הארצית (כך עפ"י נ/4), דהיינו ע"י מי שבעצמה הייתה שותפה לקביעת רף לנורמות אתיות גבוהות לעורכי דין אחרים.

46. סבורני כי כל השתלשלות העניינים, מרגע עיכובה של המשיבה ע"י שוטר ועד סוף המרדף אחריה, ואף לאחר מכן, כאשר הגיעה הביתה והמשיכה לשתות את פחית הבירה במרפסת (מתוך עדותה בבית המשפט) - מהווה מסכת ארוכה אחת של זלזול במפגיע במשטרה, בנהגים ובנוסעים אחרים שהיו באותה עת על הכביש, פגיעה בערכים בסיסיים של התנהגות נורמטיבית ועל אחת כמה וכמה בתדמיתם של אלפי עורכי דין, עמיתיה של המשיבה למקצוע, אשר עמלים ימים כלילות תחת מרות הכללים הכבדים של אתיקה מקצועית, וזאת, בין היתר, כדי לשמור על רמתו הגבוהה של המקצוע ועל ציפיותיו של הציבור בהם, כאנשי החוק.

ומן הכלל אל הפרט:

47. נהיגה בשכרות הינה עבירה לפי [פקודת התעבורה](#) והינה עבירת קפידה. לקיומה אין כל צורך להוכיח כוונה של המשיבה לנהוג שיכורה. אולם, ידוע הדבר כי כניסה למצב של שיכרות הינו אקט פוזיטיבי ומכוון. על אחת כמה וכמה כאשר האקט הזה נמשך אל מול עיניו של שוטר, במפגיע ובעת שהמשיבה עוכבה על ידו בגין חשש לנהיגה בשכרות.

48. העבירה הנ"ל הינה קשה כשלעצמה, על אחת כמה וכמה כאשר נעברה בנסיבות כה חמורות, דהיינו פתיחת פחית ושתיית בירה ע"י הנהגת הנמצאת מאחורי ההגה במפגיע אל מול עיניו של השוטר וזאת אחרי שעוכבה על ידו מתוך חשד כי היא שיכורה.

49. דומני, כי בנסיבות העניין אין לבית הדין כל אפשרות אלא לקבוע שבעבירה שעברה המשיבה, בנסיבות הנ"ל, יש משום קלון.

50. אי ציות להוראות שוטר הינו עבירה עפ"י תקנות התעבורה ואף היא עבירת קפידה.

51. במקרה שלנו המשיבה לא צייתה להוראות שוטרים מרגע הראשון של עיכובה בכך שסירבה תחילה להציג רישיונות, אחר כך סירבה להישאר במקום והחליטה לנסוע בניגוד לניסיונות של השוטר לעצור בעדה ובמשך רבע שעה, כאשר רדפו אחריה בשתי ניידות וכרזו לה לעצור - לא צייתה להם. המשיבה ידעה וראתה את הניידות ושמעה על פקודותיהם לעצור בצד, אך לא עשתה כן, המשיכה בנסיעה (כלומר, המשיכה שלא לציית להם) ואף נכנסה לצומת ברמזור אדום, תוך כדי בריחה. דהיינו, גם הנסיבות שאופפות עבירה זו הינן קשות ביותר ולא משאירות אופציה אחרת, אלא לקבוע כי גם בעבירה זאת יש, בנסיבות העניין, משום קלון.

52. על אחת כמה וכמה, כאשר שתי העבירות הנ"ל נעברו בצורה "עבירה אגב עבירה", דבר אשר מאוד מחמיר את כל התמונה.

53. ברור, שאין בקביעתי הנ"ל לראות כקביעה גורפת שכל הרשעתו של עורך דין בגין נהיגה בשכרות ו/או אי ציות לשוטר ו/או בשתי העבירות יחד אוטומטית כללות בתוכן קביעה שיש עימן קלון.

כל מקרה, יש לדון לגופו והכל יהיה תלוי בנסיבות האופפות את העבירה.

54. לאור כל האמור לעיל אני מקבל את טענותיה של המבקשת ושל ב"כ היועץ המשפטי לממשלה וקובע כי בשתי העבירות הנדונות בתיק ספציפי זה, קרי: אי ציות להוראות שוטר ונהיגה בשכרות, בנסיבות בהן נעברו ובפרט שנעשו "עבירה אגב עבירה" - יש משום קלון.

55. אסיים פרק זה כך: להיות עורך דין לא קל. מלכתחילה מוטלת עלינו חובה כפולה ואף מכופלת להיות טהורים בעיניו של הציבור, בעיניהם של השופטים ובכלל, בעיניו של השלטון וממסד (משרדי ממשלה, בנקים, קופות חולים וכו'). בכל מקום נמצאים אנו מתחת "לזכוכית מגדלת" של הביקורת הציבורית הבלתי פוסקת, ויפים לעניין זה דברי כב' השופטת ארבל, בעל"ע [11744/04](#) מאיר זיו נ' הוועד המחוזי, –

... תחת גלימתו (של עורך דין – הוספה שלי - איליה) מסתופפות, זו לצד זו, כל אותן חובות הייחודיות למקצועו, וביניהן גם החובה לשמור את מעמד קהילתי עורכי דין, את כבוד המקצוע ואת האימון שרוחש הציבור לעורכי הדין, אמון שהוא מאבני היסוד לפעולתם. חובות אלה מוטלות על עורך הדין גם כאשר יוצא הוא את שערי בית המשפט...

הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית:

56. לאחר קביעת קיומו של הקלון רשאי בית הדין להטיל עונש משמעותי על עורך הדין וזאת לפי סעיף 75 לחוק הלשכה. המבקשת עתרה להטיל עונש השעיה ארוכה בפועל (עמוד 48 לפרוטוקול מיום 24.3.2011):

עו"ד עמוס וייצמן: וועדת האתיקה סבורה שמגיע עונש של השעיה בפועל של שנים לא מעטות שיצדיקו את ההתייחסות לחומרה, ושביט הדין, בצורה כזאת, יביע את שאט נפשו מכזו התנהגות, הן של נהיגה בשכרות בצורה שמסכנת חיי אדם והן אי שיתוף פעולה עם שוטרים והבריחה. זה לא נראה הולם שעורך דין שעשה דברים כאלה, ימשיך אחר כך להופיע בבתי המשפט, להופיע בפני שופטים ולהציג את עצמו כקצין בית המשפט.

57. ואילו ב"כ המשיבה ביקש להעניק למשיבה הגנה מן הצדק. לחילופין, ביקש להסתפק בעונש מותנה, על כל פנים – לא לפגוע ברישיונה של המשיבה להמשיך להיות עורכת דין פעילה.

58. לראשונה הופיעה טענה של הגנה מן הצדק בישראל ב – 1994 בפסק דין יפת (ראה [ע"פ 2910/94](#), יפת ואח' נ' מדינת ישראל, [פ"ד נ' \(2\) 221](#) ואילך) ומקורה מפסיקה אנגלית. ב – 2007 טענה זאת עוגנה בחקיקה במסגרת תיקון [חוק סדר הדין הפלילי \[נוסח משולב\]](#), התשמ"ב - 1982, והוספת סעיף 149 (10) במסגרת סעיף 149 לחוק שעניינו בטענות מקדמיות שיכול להעלות נאשם אשר זו לשונו: (10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

59. טענה זאת כוחה יפה בכל הליך פלילי ומעין פלילי, כלומר גם בהליך משמעותי, בו עסקינן. גם בהליך מהסוג שבפנינו – בקשה להטלת עונש הכיר והחיל בית המשפט העליון טענה של הגנה מן הצדק.

*** ראה פסק דין [בעל"ע 2531/01](#) בעניינו של שמעון חרמון ובדיון נוסף בעניינו ב - [דנ"מ 3163/04](#) הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין נ' שמעון חרמון,

60. העקרונות המנחים שגובשו להחלת ההגנה מן הצדק עולים, בין היתר, מפסק הדין [בע"פ 40649/07](#) (סעיף 27 לפסק דין) ואלו הם:

א'. על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו ולקבוע את עוצמתם, במנותק משאלת האשם,

ב'. על בית המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך, למרות הפגמים, יש פגיעה חריפה בתחושת הצדק, ג'. על בית המשפט לבחון אם ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים יותר מביטול כתב האישום

61. לענייננו אין מחלוקת כי בהליך זה נעשו כמה פגמים, אשר מונעים את האפשרות לקבוע שההליך המשמעותי כלפי המשיבה היה תקין ונקי.

62. ברם, על בית הדין לקבוע את עוצמת הפגמים במנותק משאלת האשם.

63. הטענות העיקריות של ב"כ המשיבה (הן לעניין טענה של אכיפה בררנית בפרט וטענה של הגנה מן הצדק בכלל) מתמקדות לאלה:

- טרם הגשת הבקשה לא נעשה בירור מעמיק מדוע בית המשפט המרשיע לא העביר באמצעות היועץ המשפטי לממשלה את פסק הדין המרשיע למוסדות הלשכה,
- מה עומד מאחורי זה, יישום נוהל קיים או כשל מערכתי,
- לא נעשתה פנייה ליועץ המשפטי לממשלה בנידון לקבל הבהרה לפני הגשת הבקשה,
- לא נבדקו כשלים ופגמים שחלו, לכאורה, בעניינה של המשיבה (כלומר, מדוע בית המשפט המרשיע ו/או היועץ המשפטי לממשלה לא פעלו לפי סעיף 77 וצו ההחרגה),
- לא ניתנה הדעת להרחבת חזית דרסטית, אשר נעשתה באופן פסול, כפי שפרטתי כבר לעיל.

64. סבורני, כי טענת אכיפה בררנית (באנגלית: selective enforcement) כשלעצמה לא תעמוד לצידה של המשיבה מסיבה שהמקרה הזה, כך עפ"י הצהרתה של המבקשת, (ראה תגובת המבקשת מיום 18.10.2011 בסעיף 9 וכמו כן הצהרות של ב"כ המבקשת בדיונים שלפנינו) וגם על דעת כל הצדדים בתיק, הינו ראשון במינו ויחיד. מאידך, לא הוכח לנו על ידי המשיבה כי הלשכה דנה ו/או שקלה להעמיד לדין משמעתי מספר מקרים דומים ובסופו של הדבר החליטה להעמיד לדין מכל המקרים הדומים הנ"ל רק את המשיבה.

65. ולעניין הגנה מן הצדק, במובן הרחב של הטענה, סבורני כי בכל הפגמים המפורטים לעיל, על משקלם המצטבר – אין כדי להצדיק הענקת הגנה מן הצדק במקרה דנן.

66. ראשיתו של ההליך משהונחה על שולחנה של וועדת האתיקה ידיעה בדבר הרשעת עורך דין בעבירות, לרבות כאלו אשר על פניהן מהוות סטייה מהנורמות האתיות שהציבור הרחב מצפה מעורך דין סביר.

67. למרות שדעתי לא נוחה עם הצהרתו של היועץ המשפטי לממשלה אשר באה לידי ביטוי בתגובתו, סעיף 7:

סעיף 77 לחוק הלשכה, הקובע כי היועץ המשפטי לממשלה יעביר ללשכת עורכי הדין עותק מפסק הדין המרשיע עורך דין – לא התקיים במקרה דנן. אין בידינו לקבוע בשלב זה מדוע לא הועבר ללשכת עורכי הדין פסק הדין המרשיע כאמור, אם בשל תקלה או בשל יישום הנחיות שיצאו בעניין (הדגשה שלי - איליה) על מנת לערוך את הברור הנדרש, ולבחון את התנהלות הגורמים, תדרוש זמן נוסף. ...

אך עדיין אין זה מספיק כדי לקבוע כי עוצמתו של הפגם הזה מצדיקה ביטול הבקשה מטעם של הגנה מן הצדק.

68. וזאת למרות שהיועץ המשפטי לממשלה לא פוסל אפשרות, לפיה חרף הוראות הדין (מכח סעיף 77 [לחוק לשכת עורכי הדין](#) – חקיקה ראשית והצו שהותקן וקיים עפ"י הסעיף הזה) קיימות הנחיות, אשר באופן ישיר או בעקיפין סותרות את החוק.

69. ואולם, מדובר בסעיף (סעיף 77 הנ"ל), אשר מהווה מנגנון להעברת המידע למוסדות הלשכה – ותו לו. אין ללמוד ו/או להסיק מאי העברת המידע שהמעשה ו/או מחדל של עורך הדין שהורשע ע"י בית המשפט לתעבורה לא מהווה, לכאורה, עבירת משמעת.

70. בכל מקרה, מדובר בפגם, אשר לא יורד לשורש מהותה של הענישה המשמעטית ולא פוגע בתחושת הצדק. נהפוך הוא, בנסיבות העניין, אם נימנע מלדון את המשיבה בגלל קיומו של הפגם הנ"ל, הרי שיווצר מצב בו ייצא חוטא נשכר, דבר שאין הדעת מקבלת אותו.

71. דומני, כי במידה מסוימת הוראות סעיף 77 הנ"ל, מנקודת מבט של אכיפתו בקשר לדין התעבורתי, הפך להיות ל-"אות מתה", תרתי משמע, ועל וועדת האתיקה המחוזית של תל אביב והמרכז מוטלת החובה להחיותו.

72. רצוי היה כי כך ייעשה בהליך מנהלי מסודר הכולל בדיקות פנימיות, בירורים אל מול היועץ המשפטי לממשלה ו/או אל מול מערכת בתי המשפט. ראוי היה כי הדבר ייעשה לפני נקיטת הליכים משמעותיים ספציפיים.

73. הפגם הנוסף שאליו מפנה אותנו ב"כ המשיבה, עו"ד גדעון וייסמן, הוא כי הבקשה הוגשה, לכאורה, בניגוד לעיקרון על של המשפט הפלילי – "אין ענישה ללא אזהרה". עיקרון זה "מחייב כי אדם לא יענש, אלא אם כן הוזהר תחילה כי התנהגותו הינה בת-עונשין".

(ראה בדנ"פ [1558/03](#), מ.י. נ' אסד פ"ד, נח (5) 547). הדין הפלילי "צריך להיות ידוע וברור באופן המירבי" (ע"פ [5299/92](#), הררי נ' מ.י. פ"ד מט (3) 485).

74. עם כל הכבוד הראוי, סבורני, כי גם בטענה זאת אין ממש. בענייננו, אם וככל שבית המשפט יטה להכיר בטענת הגנה מן הצדק לנאשם על רקע של היעדר אזהרה, יהיה זה במקרים בהם בתקופה בה נעברו העבירות נשוא הדין קיימת הייתה לכל הפחות, אי בהירות בדין המהותי (להבדיל מכשלים פרוצדוראליים), כלומר כאשר כלל לא ברור היה בתקופה הרלבנטית האם המעשה המיוחס לנאשם מהווה עבירה או לאו.

75. במקרה הנידון אין ולא היה כל ספק באשר לעבירות שעברה המשיבה, חומרתן והשלכתן גם על הדין המשמעותי. וכאמור, נהיגה בשכרות ואי ציות לשוטר, בנסיבות בהן בוצעו בענייננו (כמפורט בהרחבה לעיל), מהוות, חד משמעית, סטייה מנורמת ההתנהגות המצופה מעורך דין ופסולות מעיקרן.

76. נכון שהמקרה הספציפי הזה הינו, ככל הנראה, מקרה ראשון בו ננקטו הליכים משמעותיים נגד עורך דין בגין הרשתו בבית המשפט לתעבורה, אולם אין בכך כדי להעמיד תשתית להענקת הגנה מן הצדק.

77. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה טענותיו של ב"כ המשיבה להעניק למשיבה הגנה מן הצדק.

העונש הראוי:

78. שיקולים לענישה נידונו לאחרונה בהרחבה בפסק דין שניתן בעניינו של עו"ד קרקובר (להלן – "פרשת קרקובר") ע"י בית הדין המשמעתי הארצי שמושתת כולו על סקירה ענפה של פסקי דין של בית המשפט העליון. (ראה בד"א [22/10](#) ו-בד"א [26/10](#) במאוחד), מפיו של אב"ד עו"ד דוד כהן ובהסכמתם של חברי בית דין אריה רוטר, עו"ד- חב"ד אמיר מורשתי, עו"ד- חב"ד, לא פורסם).

ואלה השיקולים, שכמובן אינם מהווים רשימה סגורה ואין בהם כדי לגרוע מסמכותו של בית הדין לשקול נסיבות נוספות לחומרה או לקולא:

שיקולים לקולא:

- חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה: הכלל הוא שיש מקום להביא בחשבון את אורך התקופה שחלפה מאז ביצוע העבירה ([רע"פ 8645/09](#) ערד נ' מ"י, תק-על 2010(2)3742) ואולם במסגרת התחשבות זו יש להביא בחשבון את מהות העבירה שבה הורשע עורך הדין בפלילים וככל שעבירה זו חמורה יותר, תהא ההתחשבות באורך התקופה קטנה יותר.

- מאמץ שעשה הנאשם לתקן את תוצאות העבירה ולפצות על הנזק שנגרם בשלה.

- העדר עבר משמעותי קודם של הנאשם,

- גיל הנאשם והוותק שלו במקצוע עריכת הדין,

- נסיבות אישיות ומשפחתיות קשות של הנאשם – חשוב לזכור, עם זאת, כי המשקל שיינתן לנסיבות האישיות במכלול השיקולים עשוי להיות שונה מאשר בהליך הפלילי וזאת נוכח אופיו של ההליך המשמעותי ומטרת ההגנה שלו על כבוד המקצוע, על רמתם האישית והמוסרית של העוסקים בו ועל הציבור הנזקק לשירותיהם של עורכי דין

- תרומתו של הנאשם לחברה לפני ביצוע העבירה,

- שיתוף פעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק וסיוע להן במהלך החקירה, המשפט הפלילי והמשמעותי שהתנהל בקשר לעבירה.

שיקולים לחומרה:

- עבר משמעותי קודם,

- הצורך בשמירת מעמדו וכבוד מקצוע עריכת הדין,

- הצורך בהרתעת עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, אם בשל מהות העבירה ואם בשל שכיחותה והכול כחלק מהרצון לשמור על טוהר מקצוע עריכת הדין.

79. בחנתי באריכות את כל העובדות והשיקולים שהובאו לפנינו בתיק זה והגעתי למסקנה כי העונש הראוי בנסיבות העניין יהא עונש של השעיה לשנתיים, וזאת על תנאי, שבמשך שלוש שנים הבאות מיום מתן החלטה זו לא תעבור עבירות של נהיגה בשכרות ו/או אי ציות להוראות שוטר ו/או כל עבירה אחרת שיש עמה קלון. אציע לחבריי למותב להצטרף אלי

אסביר ואפרט:

80. אין כל ספק כי מדובר בהתנהגות חריגה מאוד של המשיבה בהיותה עורכת דין, אשר על דעת כולם (אף היא עצמה מבינה ומתחרטת על מעשיה) מהווה דוגמה של התנהגות פסולה לחלוטין.

81. על בית הדין להוציא מסר מרתיע ברור כי התנהגות כזאת במשור המשמעתי לא תאפשר המשך החזקת רישיון תקף להיות חבר לשכת עורכי הדין בישראל לתקופה ממושכת ותפסול כל אפשרות להמשיך לייצג לקוחות מול מערכת החוק, לרבות להופיע בבית המשפט בתור officer of the court.

המקרה שלפנינו הינו, ככל הנראה, מקרה הראשון בו לשכת עורכי הדין החליטה להעמיד למבחן של הדין המשמעתי הרשעתו של עורך דין בדין התעבורתי..

82. למשיבה עבר משמעתי נקי החל מתחילת דרכה כעורכת דין, דהיינו 16 שנה. המשיבה בת 44, אם חד-הורית, מגדלת בנה בן ה-10, משתכרת לפרנסתה, בעלת משרד פרטי ומתמחה בתחום של מעמד אישי.

83. מתחילת הטיפול במשור המשמעתי גילתה המשיבה שיתוף פעולה מלא עם מוסדות הלשכה, התייצבה לכל דיונים בתיק זה, הפגינה הבנה ואיפוק בהם.

84. מעדותה של המשיבה וכמו כן לאורך כל הדיונים בפנינו התרשמתי כי המשיבה הפנימה את המיוחס לה עד כל עמקי ליבה והפיקה לקחים.

שורה ארוכה של עדי אופי ובהם עורכי דין בכירים ומוכרים, דיברו בשבחה של המשיבה והעידו כי האירועים נשוא הרשעתה מהווים חריג נקודתי ואינם מאפיינים אותה.

85. נהפוך הוא, המשיבה תרמה לחברה (במועצה המקומית של רמת השרון), פעלה בעמותות שונות, הייתה פעילה במוסדות לשכת עורכי דין (חברת ועדת האתיקה הארצית, חברת ועדת משפחה שליד מחוז מרכז).

86. על המשיבה הוטל עונש תעבורתי משמעותי, היא קיבלה אותו על עצמה, לא ערערה עליו, ולמעשה עד היום היא נושאת בו.

87. לאור כל המקובץ לעיל אני סבור כי עונש השעיה מותנה, כמפורט לעיל, יהיה העונש ההולם בנסיבות העניין.

88. על כן, לו דעתי תשמע, אציע לחברי להצטרף לדעתי ולגזור על המשיבה עונש השעיה של שנתיים, אם בשלוש שנים הבאות תעבור עבירות תעבורתיות של נהיגה בשכרות ו/או אי ציות לשוטר.

(- - -)

עו"ד איליה וייסברג, אב"ד

עו"ד מרווין ניסן כהן, חב"ד:
אני מצטרף לדעתו של עו"ד איליה וייסברג, אב"ד.
(- - -)

עו"ד ניסן מרווין כהן, חב"ד

עו"ד גלעד שטסמן, חב"ד:
אני מצטרף לדעתו של עו"ד איליה וייסברג, אב"ד.
(- - -)

עו"ד גלעד שטסמן, חב"ד

הערת אגב:

89. לאור התוצאה אליה הגענו והיות וטרם הובהרה שאלת יישומו של סעיף 77 לחוק הלשכה וצו ההחרגה הנ"ל, היינו מצפים שהמבקשת תשלים את מהלך הבדיקה אל מול היועץ המשפטי לממשלה, תגבש הנחיות ו/או הבהרות שתתפרסמנה בפומבי לציבור הרחב של עורכי הדין בדבר האפשרות כי הרשעתו של עורך דין בעבירות תעבורה עלולה לגרום, בנסיבות מסוימות, לנקיטה בהליכים משמעותיים נגדו, כמוגדר בחוק הלשכה וצו ההחרגה.

90. אשר על כן, הוחלט פה אחד כאמור בסעיף 88 לחוות דעתו של עו"ד איליה וייסברג, אב"ד.

91. לא נסיים לפני שנביע תודה לבאי כוחם של המבקשת עו"ד עמוס וייצמן והמשיבה, עו"ד גדעון וייסמן, אשר ניהלו את ההליך בתיק זה בצורה מקצועית ביותר, חברית ביותר, מנומסת, מאופקת.

92. זכות ערעור בתוך 30 יום מיום קבלת החלטתנו על ידי הצדדים.

93. לאור התוצאה הסופית שהגענו אליה – אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

94. תואיל המזכירות להפיץ החלטה זאת לצדדים באמצעות דוא"ל ובדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום: **19.7.2011**, בהעדר.

(- - -) (- - -) (- - -)

ניסן מרוזין כהן, עו"ד איליה וייסברג, עו"ד גלעד שטסמן, עו"ד
חב"ד אב"ד חב"ד

תמצית פסק הדין:

תגיות: הגנה מן הצדק | עבירה שיש עימה קלון

בית הדין המחוזי דחה טענת הגנה מן הצדק של עורכת דין והטיל עליה עונש של השעיה על תנאי, לאחר שזו הורשעה בבית משפט לתעבורה בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, אי ציות לשוטר ואי ציות לאור אדום ברמזור. בית הדין המחוזי קבע כי בעבירות אי ציות להוראות שוטר ונהיגה בשכרות בנסיבות הספציפיות בהן נעברו יש קלון והטיל על הנאשמת עונש של שנתיים השעיה על תנאי למשך תקופה של 3 שנים.